

عنوان مقاله:

ملازمه ی حق برآموزش با حق به توسعه و ایجاد توسعه پایدار

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش ها با محوریت کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

ناصر چنانی - کارشناس ارشد حقوق بشر از دانشگاه مفید قم و مدرس دانشگاه.

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار رابطه بسیار نزدیکی با تعلیم و تربیت اصولی دارد. انسان ها با مشارکت در فرایند آموزش و پرورش از جهل و امی بودن رهایی یافته و به سوی علم و حکمت گام بر می دارند. علم آموزی شهروندان و همراهی و همگام شدن همه باهم راه توسعه فردی و اجتماعی جامعه را هموار می سازد. همواره اهل علم و منطق در راه ترقی جامعه تلاش نموده و در حفظ محیط زیست سالم و به طور کلی توسعه پایدار پیش قدم هستند و و بهترین نمونه و الگوی عملی دیگر افشار اجتماع خواهند بود. آموزش و توسعه در اسلام و حقوق بشر جهانی مورد تأکید و توجه واقع شده است. هدف از آموزش چیست و فراگیری چه علمی مراد است؟ آیا بین آموزش اصولی و توسعه پایدار و همه جانبه آموزش و توسعه در مجموعه حقوق بشر « حق بودن » اجتماعات انسانی ملازمه ای یافت می شود؟ و آخر اینکه جهانی چگونه توجیه می شود؟ سوالاتی است که مقاله حاضر درصدد است تا به اختصار به آن ها پاسخ دهد و درآمدی بر تأثیر علم و جامعه علمی بر ایجاد توسعه پایدار ارائه نماید.

کلمات کلیدی:

آموزش ، حق برآموزش ، حق به توسعه ، توسعه پایدار ، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/355400>

